

Să citim sănătatea în formele corpului

Tipologie, Iridologie și alte metode de observație morfologică ce permit deducerea temperamentelor și îndreptarea lor prin reformele naturopatice

de biologul

P. V. Marchesseau

Traducere: Simona Nicola

Tehnoredactare: Adrian Buzaș

Coperta: Sebastian Andor

Redactare: Silvana Higyed

Lire la santé dans les formes du corps – Typologie, iridologie & autres méthodes d'observation morphologique permettant de déduire les tempéraments, et de les redresser par des réformes de vie "Naturopathique" – Livret n°4, P. V. Marchesseau, copyright P. V. Marchesseau 1974, Spirvie Natura

©SENS, 2019

ISBN - 978-606-94758-1-2

Descrierea CIP se găsește la Biblioteca Națională a României

Editura Sens

Calea Timișorii nr. 212/2, Arad

Telefon/ 0257 288 669

E-mail: comercial@sens.ro

www.sens.ro

CUPRINS

Capitolul 1 - Ce este sănătatea?.....	9
Scara vitalității	13
Pentru o sănătate adeverată, o frumusețe exactă	17
„Semnele” stadiului pre-maladiv	20
Când apare boala.....	26
Examen de vitalitate și diagnostic.....	28
Marile semne morfologice	31
Antropotipologia	33
Capitolul 2 - Alte metode globale	43
Morfologiile locale.....	54
Capitolul 3 - Metodele locale.....	61
1. Iridologia sau ce ne indică irisul	63
2. Ce ne indică ochii	69
3. Ce anume ne revelează nasul.....	72
4. Ce ne revelează urechile și bărbia.....	73
5. Ce ne indică gura	74
6. Ce ne indică limba (Oglinda lui Erhet)	75
7. Ce ne indică unghiile?	75
8. Ce ne arată sensibilitatea cutanată.....	76
9. Ce ne arată labele picioarelor	78
10. Ce ne arată ciclul femeilor și sperma bărbaților.....	79
11. Ce ne arată anumite puncte ale pielii - (Metoda lui Knap).....	80
Frenologia.....	82
Concluzie	83
Poezie de Charles Huter	85

**«VIAȚA este ansamblul forțelor
ce rezistă în fața MORȚII»**

Capitolul 1

Ce este sănătatea?

Sănătatea este o stare organică de echilibru între masa celulelor vii, utile, și masa „substanțelor străine” organismului, reprezentate de celulele moarte și totalul deșeurilor sau reziduurilor (cleiuri și cristale), rezultate din metabolism și pe cale de eliminare.

Bineînțeles, un astfel de echilibru este instabil. Nu există sănătate perfect stabilizată, organismul fiind în permanență în schimb continuu, în care **găsim totdeauna urmele impurităților umorale pe cale de lichidare**, inclusiv în cele mai bune condiții de vitalitate.

Viața este o mișcare neîntreruptă de asimilare și dezasimilare.

Sănătatea este rezultatul unei lupte duble, reînnoită continuu, **pe de o parte pentru a smulge alimentelor principiile vitale necesare și a le fixa la locul lor în organism, pe de alta pentru a respinge în afara acestuia substanțele inutile**, formate cu ocazia acestor exigențe nutriționale indispensabile și de reconstrucție a țesuturilor.

Nu trebuie să uităm că la aproximativ șapte ani se produce o reparație capitală sau reînnoire a tuturor celulelor noastre. În cursul acestei perioade,

se recreează un om nou, din toate punctele de vedere. De altfel, acesta este timpul necesar oricărei educații (sportive, artistice, intelectuale etc.). **Partial, numai sistemul nervos face excepție de la această regulă a reînnoirii celulare.**

Despre orice ar fi vorba, din punct de vedere logic putem admite că toate leziunile organice pot fi sterse în această perioadă de timp, **dacă metoda de corecție naturopată este bine aplicată.**

Să revenim însă la „echilibrul-Sănătate” amintit. Armonia între aceste două elemente trebuie menținută în fiecare clipă a vieții, în care scop organismul folosește întreaga sa forță vitală intelligentă. **Viața, aşa cum s-a vrut ea, nu poate pieri fără să lupte în mod corect.**

Inerția organismului în fața bolii este o concepție alopată. Pentru noi, acest lucru este un „non-sens”.

Organismul acționează, și chiar acționează corect (boli de auto-apărare). Această noțiune este fundamentală în naturopatie, în cadrul căreia, pentru a nu face rău, marea artă constă în **imitarea proceselor inițiate de organism pentru a se vindeca**. Deși rămâne fără încetare sub amenințarea unui dezechilibru **parțial posibil (boala)** sau **total**

Capitolul 1 – Ce este sănătatea?

(moartea), din aceleași motive și în ciuda oricăror considerente, organismul conservă toate șansele sale (înainte de căderea extremă în ireversibilitate) de restabilire a echilibrului (autovindecarea) și de consolidare a poziției sale pe calea ascendentă a Vitalității, până la a atinge, în anumite cazuri, starea excepțională de invulnerabilitate.

Scara vitalității

Instabilitatea acestui „echilibru-Sănătate” a fost evaluată în șase trepte sau grade. Acestea sunt nivelele de sănătate și boală ce se înscriu pe scara vitalității.

În funcție de echilibrul realizat sau pierdut, naturopatia distinge trei stări de sănătate (sau nivele ascendente de Vitalitate) și trei stări de boală (sau nivele descendente ale Vitalității care, în această perspectivă negativă, devine morbiditate).

Regăsim aceste nivele clar exprimate în **formele generale sau locale ale corpului** (morfologia întregului corp sau a uneia dintre părțile sale: irisul, unghiile, pielea etc.).

Să examinăm aceste nivele de la cel mai înalt până la cel mai de jos.

Primul nivel sau Nivelul ascendent N°3

Acesta este starea „**Sănătății de Fier**”. La acest nivel echilibrul dintre asimilare și dezasimilare nu poate fi perturbat decât foarte greu. Valoarea glandelor endocrine permite o bună rezistență la stres. Subiecții care posedă o astfel de sănătate sunt adevărate „forțe ale Naturii”, un fel de „campioni ai Vitalității”, înzestrăți cu o mare robustețe și cu o invulnerabilitate aproape totală. Adesea o viață plină de erori nu este suficientă pentru a-i doborî. Trebuie să treacă două sau trei generații.

Al doilea nivel sau Nivelul ascendent N°2

Această stare este cea a „**Sănătății solide**”. Echilibrul este aici relativ stabil, dar mai puțin solid decât cel precedent.

O bună moștenire ereditară și un comportament armonios în viață permite atingerea acestui rezultat. Acest nivel de sănătate poate fi atins, în câțiva ani, de orice naturopat convins și disciplinat.

Cu condiția de a nu fi handicapat de o moștenire ereditară gravă, oricine poate spera să atingă acest nivel de sănătate, pe care îl va putea

menține de-a lungul întregii vieți, dacă va urma cu consecvență „curele naturopate”.

Al treilea nivel sau Nivelul ascendent N°1

Această stare poate fi numită a „**Sănătății scăzute**”. El este nivelul cel mai de jos pe scara Sănătății. Se caracterizează prin metabolisme neregulate și o activitate emonctorială mai mult sau mai puțin activă. Îmbâcsiri și lichidări se succed într-un ritm capricios, ce se alterează tot mai mult cu vîrstă, până când subiectul va bascula în mod clar pe celălalt versant, al bolii, cu cele trei nivele descendente ale morbidității, despre care vorbim în continuare.

Al patrulea nivel sau Nivelul descendent N°1

Acesta este primul stadiu al bolii. La acest nivel răspunsurile vitale, neuro-hormonale, sunt încă active, dar **pragul de toleranță al saturației este atins**.

Corpul trebuie să se apere. și o face prin crize violente, de mare întindere și de scurtă durată, printr-un mod exploziv sau de **eliminare centrifugă**. „Forța vitală”, foarte puternică, se exprimă prin aceste „crize”, care sunt boli de auto-apărare, cu lichidări la suprafață și foarte puțin lezonale, dar dominate de tulburări funcționale. **Aceasta este starea de „boală acută”**.

Al cincilea nivel sau Nivelul descendent N°2

„Forța vitală epuizată” nu mai realizează decât imperfect misiunea ei de auto-apărare. Mai puțin violente, mai puțin extinse, forțele de auto-apărare se localizează, „sapă” mai mult și se repetă, de unde și **noțiunea de cronicitate.** Modul exploziv sau centrifug este în continuare respectat, dar **eliminările sunt mai puțin extinse la suprafață**, și se orientează asupra mucoaselor organelor medii (plămâni, stomac etc.). Tulburările funcționale sunt în continuare dominante, dar încep să apară leziuni care se vor revela tot mai tenace. Acesta este stadiul de „boală cronică” bine cunoscut, care cum-necum îi face să trăiască pe destui bolnavi (adică, care-i salvează periodic de otrăvirea lor umorală). **Când nu înțelegem ce reprezentă această ultimă apărare, pe care în mod stângaci o sufocăm, atunci va apărea stadiul următor.**

Al șaselea nivel sau Nivelul descendent N°3

Acesta este stadiul bolii degenerative, fabricată de neîndemânarea diversilor practicieni, oricare ar fi aceștia, combinată cu o incredibilă încăpățânare a pacienților de a trăi tot mai rău. La acest nivel „forța vitală” este nulă sau aproape nulă.

Boala este implozivă sau centripetă. Sunt atinse organele nobile, care au fost anterior proteja-

Capitolul 1 – Ce este sănătatea?

te (celulele nervoase, măduva oaselor, anumite organe etc.), rezultând astfel paralizii, cancer, leucemii etc. Importanța leziunilor domină tulburările funcționale. Acest nivel de prăbușire organică ajunge adesea până la stadiul de ireversibilitate.

Pentru o sănătate adevărată, o frumusețe exactă

1. Pe măsură ce boala se instalează, ea se agravează și coboară pe scara nivelelor de morbiditate.

În același timp, ea produce leziuni în diversele organe, distrugând armonia formelor corporale, putând ajunge până la a provoca urătenie, asimetrii, deformații monstruoase.

Toți cei care au asistat la această evoluție descendentă a unei boli au fost martorii acestei decrepitudini morfologice care urmează în mod fidel prăbușirea internă.

Un copil anormal, de exemplu, de tip mongoloid sau hidrocefal, prezintă totdeauna caracteristicile vizibile ale stării sale. Pentru cine știe să vadă, boala se citește în formele corpului.

2. Dimpotrivă, pe măsură ce se creează și crește pe scara vitalității, **Sănătatea „sculptează” formele exterioare ale corpului, realizând o frumusețe exactă, ce oglindește armonia internă.** Perfectiunea formelor unui animal reflectă întotdeauna remarcabila sa vitalitate. Toți crescătorii de animale știu acest lucru. Omul refuză însă, să judece astfel în ceea ce-l privește. Animalul bolnav se recunoaște după alura sa, după blana lipsită de frumusețea și strălucirea ei specifică, astfel că nu ne putem însela. Pentru cel ce observă cu atenție și vede ce este de văzut, formele și aspectul exterior al corpului traduc starea de sănătate sau de boală a acestuia.

Regulă: „Fondul și forma sunt cele două aspecte ale naturii vii, ele evoluează paralel, în sensul binelui sau al răului. De remarcat că «mentalul» se înscrive și el în acest raport dintre Sănătate, Frumusețe și Cerebralitate, acestea fiind la fel de strâns legate între ele, pe versantul ascendent al sănătății, după cum boala, urătenia și nebunia sunt și ele legate între ele, pe versantul morbid.”

Observație: *Ceea ce se petrece în interiorul unui organism se reflectă fidel nu numai în formele corpului (morfologie), ci și pe plan mental (psihologie).*

Capitolul 1 – Ce este sănătatea?

Pe baza acestei observații ajungem la știința „fizio-morfologiei” și la aceea a „psiho-morfologiei”, ale căror deducții sunt comparabile, chiar interschimbabile.

Semnele morfologice ale diferitelor stări de sănătate sau boală sunt foarte clare. Totuși, dacă ele scapă investigației uzuale sau normale, aceasta se datorează portului veșmintelor (ceea ce ne transformă în niște ignoranți ai „NUDULUI”), fără să mai socotim consecințele educației medicale superficiale, care consideră că diversele indicații ale analizelor de laborator sunt mai serioase decât observațiile morfologice.

La un târg de animale, un geambaș de cai sau un măcelar vede mai bine și decide mai repede decât un veterinar. Toți țăraniii sunt convinși că observarea formelor animalului primează asupra oricăror indicații de laborator, fără ca acestea de pe urmă să fie neapărat respinse în mod sistematic.

Noțiunea raportului „formă-fond” ține de marea lege a Corespondențelor (Hermes), care se formulează astfel:

„Totul este în tot. Ceea ce este sus este la fel cu ceea ce este jos, iar ceea ce este jos reproduce cu fidelitate ceea ce este sus. Cea mai mică parte re-

flectă fidel marele întreg (exemplu: atomul reproduce forma universului). Prin extensie, ceea ce este vizibil reflectă ceea ce este invizibil. Formele vizibile ale corpului indică starea exactă a organelor invizibile și aspectele cele mai ascunse ale mentalului (inteligentă și suflet)."

Așadar, fizio-morfologia nu implică niciun fel de mister.

„Semnele” stadiului pre-maladiv

Din ce motive ar sta lucrurile altfel în cazul omului? Dimpotrivă, experiența demonstrează că morfologia sau calea de investigație a formelor corporale este cât se poate de valabilă. **Semnele avertizoare ale bolii sunt deja prezente, vizibile, în stadiul pre-maladiv.**

Deși cel în cauză încă este în zona ascendentă numărul 1 a sănătății, supraîncărcările acumulate în anumite zone pot anunța boala ce se instalează, după cum norii de pe cer anunță furtuna ce se pregătește. **Anumite semne exterioare exprimă pericolul ce îl amenință pe cel în cauză. Aceste semne sunt multiple.** Medicii alopați nu le acordă importanță cuvenită, ei manifestând o slăbiciune

pentru situațiile clare, ce scot în evidență simptomele clasice ale bolilor deja constituite, conform nosologiei studiate în școală. **Dimpotrivă, aceste semne prezintă un mare interes pentru naturopăti, care înțeleg astfel pericolul sau ruptura echilibrului, ruptură ce se apropie.**

Naturopatia le clasează după cum urmează:

1. Semne morfologice. Piele foarte uscată sau foarte grasă; erupții cutanate variate și frecvente, alergie, acnee etc., cădere și decolorarea părului; tonus muscular redus; dispariția lunulelor unghiilor, depilarea moleștilor; asimetrii corporale; abdomen proeminent, cu tendință de cădere, inclusiv la cei slabii; îngroșarea stratului adipos sau celulitic; prăbușirea siluetei (spate rotund); rigiditate vertebrală și a centurilor scapulară și pelviană; iris decolorat, pătat sau cu textura mai puțin densă; pupilă descentrată sau deformată; limbă cu crăpături; dinți cariați; varicozități, varice și vergeturi; hemoroizi; piele groasă, marmorată (cutis marmorata), pătată etc.

2. Acestor semne morfologice le corespund anomalii fiziologice precum miros neplăcut, transpirație abundantă, localizată și nocivă, gură urât mirosoitoare dimineața, salivă abundantă sau insuficientă, respirație dificilă la efort, apetit excesiv